

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Deus auditis nostrorum praecibus, Marco Aurelio Caesari,
pluuiam de caelo miserit. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

*Quomodo Deus auditis nostrorum precibus, Marco Aurelio
Cæsari, pluuiam de cælo miserit.*

CAP. V.

ANtonini fratrem Marcū Aureliū Cæsarem fama est
contra Germanos & Sarmatas aciem instruentem,
cum exercitus illius ingenti siti opprimeretur, om-
nino non habuisse, quid ageret. Vnde milites in ea legi-
one, quæ Melitina appellabatur (quæ sanè ab illo tempo-
re ad hanc nostram ætatem magnopere propter fidem
commendata est) in ipsa acie contra hostes instructa,
genibus humi positis (vt nobis cum oramus, in more est)
se ad præces Deo adhibendas totos conuertisse dicū-
tur. Ac dum hostes eiusmodi spectaculum magnopere
mirabantur, aliud quoddam multo admirabilius, statim
insecutum fertur. Fulmen enim hostes in fugam ver-
tisse, eosque interemisse, & imbrem in exercitū eorum,
qui diuini numinis opem implorauerūt, de cælo affatim
ruentem, eum vniuersum (qui parum aberat, quin præ-
siti intolerabili iam extingeretur) refecisse recreasseque.
Eadem historia apud gentiles scriptores, qui longè à
nostra religione dissentiunt, quiq; laborem ceperunt, ea
quæ illis temporibus gerebantur, literis persequendi,
commemoratur. Cômemoratur etiā à nostris: Sed à gen-
tilibus scriptoribus, vtpote à fide alienis, quanq̃ miracu-
lū illud ponitur, tamen quod nostrorū hominū præcibus
euenerit, ex eorū scriptis minime certè constat: at à no-
stris, vtpote veritatis fautoribus, simplici quadam orati-
one, & minime fucata, res, verè vt edita fuit, explicatur.
Ex quorum numero est & Apolinarius: qui affirmat, regi-
onē, cuius præcibus miraculum edebatur, latino sermone
Fulmineam vsque ab illo tēpore appellatam, illudq; no-
men rei euentum scite exprimens, ab Aurelio Cæsare ei
tributum: & Tertullianus quoq; in Apologia, quam su-
prā citauimus, latinis literis fidei nostræ propugnatione
conscripta, Senatuiq; Romano dedicata, istarū rerū tes-
tis fidelis & locuples est, hancq; historiā certiore argu-
mēto & longe euidentiore confirmat. Sic enim scribit.
De tot exinde principibus ad hodiernum, diuinū huma-
nūq; sapiētibus, edite aliquē debellatorē Christianorū.
At nos

At nos

EUSEBII HISTORIAE

At nos cōtrariò edimus protectorem. Si literæ M. Aurélii grauiſſimi imperatoris requirantur, quibus illam Germanicam ſitim, Chriſtianorum fortè militum precationibus impetrato imbre diſcuſſam conteſtatur, Sicut omnino palam ab eiufmodi hominibus pœnâ dimouit, ita alio modo palam diſperſit, adiecta etiam accuſatoribus damnatione, & quidem tetriore. Quibus idem autor iſta adiungit: quales ergo truces leges iſtæ, quas aduerſus nos ſoli exercent impii, iniuſti, turpes, dementes, vani? Quas Traianus ex parte fruſtratus eſt, vetando inquiri Chriſtianos. Quas nullus Adrianus, quanquam curioſitatum omnium explorator: nullus Veſpaſianus, quanquam Iudæorū debellator: nullus Pius, nullus Verus impreſſit. Sed iſta, vt lubet, Nos ad hiftoriam deinceps veniamus.

Enumeratio Romanorum Episcoporum.

CAPVT VI.

CVM Pothinus vitæ ſuæ curſum ad nonaginta annos produxiſſet, & vnâ cum aliis in Gallia martyribus è vita migraviſſet, Irenæus eccleſiæ Lugdunenſis epiſcopatum, quem Pothinus geſſerat, capeſſit. Hunc ineunte ætate, Polycarpi auditorem fuiſſe cognouimus. Qui in tertio libro operis ſui contra hæreſes editi, dum Ro. Pontificū ſucceſſionem tradit, eorum etiam catalogum ad Eleutherum vſq; (vnde licet conii cere illud ipſum opus Eleutheri memoria, cuius tempora iam percurrimus, ab eo compoſitum eſſe) recenset ad hunc modum. Beati apoſtoli, vbi fundamenta eccleſiæ præclare poſuerant, & eam prouidè ſapièterque exædificauerant, Lino Pontificatus miniſterium cōcrediderunt. Huius Lini meminit Paulus in epiſtolis ad Timotheum. Cui ſucceſſit Anaclætuſ. Poſt cuius mortem, tertio loco ab apoſtoliſ Clemens pontificatum ſortitò capit, qui & beatos apoſtoliſ oculiſ viderat, & cum illiſ de fide communicauerat, & apoſtolorum adhuc prædicationem recenti tenebat memoria, eorumque traditiones propè in conſpectu, & ante oculoſ poſitaſ habebat. Neq; ille ſoluſ. Nam id temporis multi ab apoſtoliſ eruditi, etiam ſuperſtiteſ erant. Clemente Pontificatum gerente, ſeditio non exigua illa quidem inter fratres Corinthi excitata fuit.